

272

Κουντουβερνία

φ. 154^v

/ Φ 157

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 20/ εἰς τὸ σπῖτιν τῆς κερα Ἑρ[ήνης] / θυγάτηρ μαστρὸ Φιλίππου Καζανόβα καὶ γυνῆς Γιαννάκην Λουκῇ ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερά Ἑρῆν[η] / καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Μανωλὶδς Καπούνης πέφτου εἰσὲ συνίβασιν κουντουβερνίας παν / τοτινῆς ἡγου ἡ ἄνωθεν κερά Ἑρῆνην ἔχει ἀπὸ πουργίν της ἕνα κομμάτιν ἀμπέλιο μὲ χωρά / φια μέσαν καὶ μὲ συνκὲς καὶ μὲ πηγάδιν ἐμισὸν ποὺ εἶναι μέσαν στὸ ἄλλο πρᾶμα ὅπου ἔχειν ὁ ἄ / νωθεν κύρ Μανώλης καὶ μὲ τὸ πατητήριν του καὶ μὲ παλιόσπιτα μέσαν τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὸ / μέρος τοῦ Βασιλικοῦ καὶ σύνμπλιο τοῦ ἀμπελιοῦ τῆς κυρίας Φανερωμένης καὶ Κουμούνας Στρά / τας τὸ ὅποιο ἀμπέλιον καθὼς εὐρίσκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν του ποσέσον / ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ ἄνω εἰρη- μένην κερά Ἑρῆνη τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄ / νωθεν κύρ Μανώλη καὶ διὰ παντίκιν τοῦ αὐτοῦ ὁλονοῦ τοῦ πραμάτου ἀμπελιοῦ καὶ χωραφιῶ ὅπου ἔ / χει μέσαν καὶ μὲ ὅσαν ἄλλα περιέχειν τὸ αὐτὸν πρᾶμα ἐσιαστήκασιν ἀνα- μετάξυν τος / τὰ αὐτὰ μέρην ρεάλια ὀκτῶν ἡγου (νούμερο) 8/τὰ ὅποια καθομολογᾷ ἡ αὐτὴν κερά Ἑρῆνη πῶς / τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ λεγο- μένου ἄνωθεν κύρ Μανώλη τὸ ὅποιο πρᾶ / μα τοῦ τὸ δώνει μὲ τὶς μόδους καὶ κοντε- τζιόνες τὶς κάτωθεν γεγραμμένες. "Ἡγου ὁ αὐτὸς κύρ Μα / νωλὶδς νὰ εἶναι κρατη- μένος τὸ ἄνωθεν ἀμπέλιον τὸ παλιὸ ὅπου ἔχειν μέσα τὸ ρηθὲν πρᾶμα/νὰ τὸ κατα- βολεύην καὶ νὰ τὸ ἀναστήνην καὶ νὰ τὸ κυβερνᾷ κατὰ τὴν τάξιν καὶ πάλι εἰς τὰ χωράφια / ὅπου ἔχει μέσαν ὅσα εἶναι καλὰ διὰ ἀμπέλια νὰ τὰ φυτέψη ἀμπέλια εἰς διορία χρόνους / τρεῖς καὶ ὅσαν δὲν εἶναι διὰ ἀμπέλια νὰ τὰ κρατῇν διὰ χωράφια νὰ τὰ σπέρνῃ κατὰ τὴν / τάξιν προμετάροντας ὅτιν τελειώνοντας ὅλον ὅσον γίνεται ἀμπέλι καὶ τὸ παλιὸ νὰ τὸ κυβερ / νᾷ καλὰ καὶ νοικοκυράτα σὲ ὅλους του τὶς καμά- τους κατὰ τὴν τάξιν ὁλωνῶν τῶν μπαντοτινῶ καὶ τὰ ἐ / ξῆς. Καὶ νὰ τὸ τραφοκο- πήσῃν νὰ τὸ χην πάντα ἀπαντημένον καὶ εἰς τὴν νιτράδα ὅπου ἡθελεν ἔξα / πεστείλῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον κρασὶν ἢ καὶ γέννημα ἢ καὶ ἄλλη νιτράδα ποὺ ἡθελε κάμει τὸ αὐτὸν / πρᾶμα μέσαν νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσην ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα ἱγγανος καὶ τὴν μπάρ / τη τῶ νοικοκυρῶν ὅπου ἡθελε τὸς ἀνγγίξῃν νὰ εἶναι κρα- τημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνου εἰς τὸ σπῖτιν / τῶν νοικοκυρῶν μὲ ἐδικές τος ἑξοδες οἱ κοπιαστάδες καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυρια/κὴν κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα τῶν νοικοκυρῶν εἰς τὸ τρύγος καὶ εἰς τὸ

αὐτός καὶ σὲ ὅπου ἂ / λλοῦ εἶναι τῆς χρείας καὶ διὰ τὰ ἄσπρα ποῦ ἔδωσεν στὸ παντί-
 ν καὶ διὰ τὶς ὁδοὺς ποῦ μέλλει νὰ κά / μη καὶ ἀνεστήματα εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ
 νοικᾶται καὶ νὰ μετεχένη πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ / αὐτοῦ πραγμάτου ὁλονοῦ ὁ
 γόμενος κοπιαστής καὶ οἱ κληρονόμοι του καὶ κáνοντάς τον ὡς προμετά / ρειν
 τῶχουν αὐτοῖν καὶ τὰ παιδιὰ τος παίδιων παιδιῶν τος. Εἰ δὲ σὲ κανέναν καιρὸν
 ποῦ νὰ μὴν ἐθέλα / σιν ταιριάζου ἢ αὐτοῖν ἢ τὰ παιδιὰν τος νὰ μοιράζεται τὸ πρᾶμα
 παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία / τετάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἀκόμη νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής νὰ κτίσῃν / καὶ τὸ πυργάκι ὁπόχει ἐκεῖ
 καὶ νὰ φτιάσῃν καὶ τὸ πατητήριον. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα
 κον / τέντοι καὶ ἀνεπαμένειν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα
 ἦτοι 10 / ὁ ἀνηλογήσας καὶ μαν / κáρειν στὰ ὅσαν προμετάρου νὰ τὰ ζημιοῦται
 παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου / ὑπὸ χειρός τος καὶ
 τὰ ἐξῆς.

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε — —

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν: —

/ — Ἰωάννης Λουκῆς καὶ ἡ συβία μου βεβαιώνομε ὡς ἄνωθε: —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

273

Ἀγοραπωλησία

φ. 155^Γ

/ Φ 158

/ [+] Εἰς δό[ξα]ν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682 / ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου
 22 / εἰς τὸ σπίτιν κά / μοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ
 κάτωθεν γεγραμμένα τὸ ἓν μέρος / ὁ κύρ Νικολὸς Χειλᾶς τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ
 Σταυριανὸς Καλογεῖτονας λέγοντας ὁ αὐτὸς / κύρ Σταυριανὸς τὸ πὼς κρατεῖν ἀμα-
 νάτε δύο κομμάτια χωράφια τοῦ ποτὲ Γεώργιου / Σκουλάτου διὰ ρεάλια δεκάμισυν
 ἦτοι (νούμερο) 10 1/2 τὰ ὅποια χωράφια εὐρίσκονται εἰς τὸν / τόπον λεγόμενο
 Καλογέρους τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸ Ἀγερσανὶ σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν Χει / λᾶ καὶ
 μαστρὸ Νικόλα Γιακουμῆ τὸ ὅποιο χωράφι τὸ σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν Χειλᾶ ἂ / πὸ
 τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν Σταυριανὸς τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ τέλεια τὸ ξε-
 που / λεῖ τοῦ εἰρημένου κύρ Νικολοῦ Χειλᾶ διὰ ρεάλια δύο ἥμισυν ἦτοι (νούμερο)
 2 1/2 καθὼς / ἀναμετάξυν τος ἐσιαστήκασιν τὰ ὅποια δύο ἥμισυν ρεάλια τὴν τιμὴν